

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติคั่นและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคั่นและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ นครไทย
จังหวัดพิษณุโลก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒
แห่งพระราชบัญญัติคั่นและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคั่นและคูน้ำ
พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

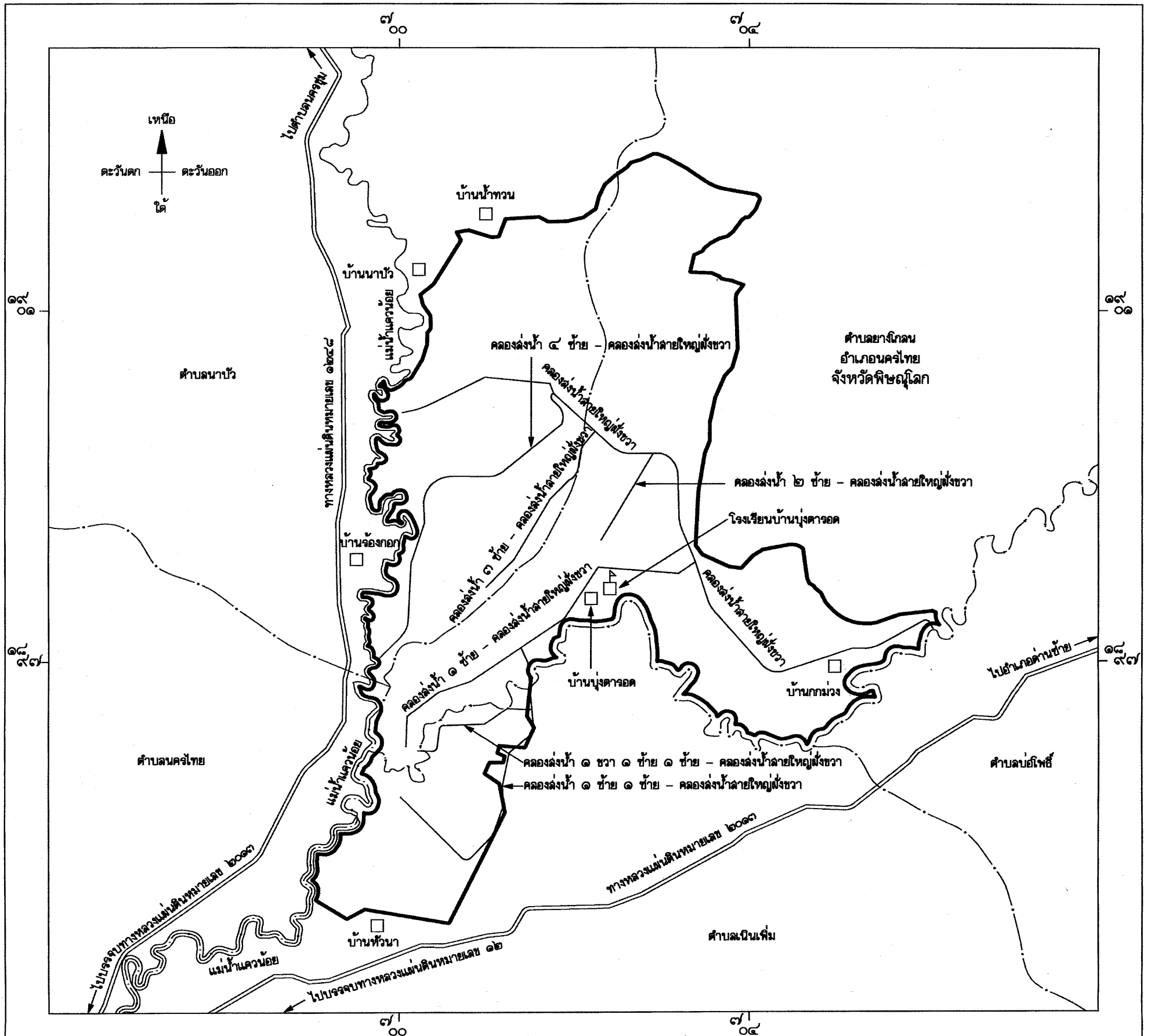
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคั้นและคว้าน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

เมตร ๐ ๑ ๒ ๓ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแสดงบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติคั้นและคว้าน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ทางหลวง ถนน ซอย
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- คลองล่งน้ำ
- หมู่บ้าน บ้าน
- มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน

(นายเอกจิต ไตรภาควาสิน)
ผู้อำนวยการสำนักงานจัดรูปที่ดินกลาง

(นายสุเทพ น้อยไพโรจน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการฝายน้ำเพื่อ ในท้องที่อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้